

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010172
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3613010172.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2014 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry v Partizánskom v trestnej veci obžalovaného

G. Y.
nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom J. R., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/118/2013-257 zo dňa 23.04.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste a výrok o zrušení skorších výrokov o treste v trestných rozkazoch Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/143/2013 zo dňa 04.11.2013, doručeného obžalovanému dňa 08.11.2013, právoplatného dňa 19.11.2013 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/193/2012 zo dňa 30.10.2012, doručeného obžalovanému dňa 19.02.2013, právoplatného dňa 28.02.2013.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný G. Y. o d s u d z u j e podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e skorší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/143/2013 zo dňa 04.11.2013, doručeného obžalovanému dňa 08.11.2013, právoplatného dňa 19.11.2013 a trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/193/2012 zo dňa 30.10.2012, doručeného obžalovanému dňa 19.02.2013, právoplatného dňa 28.02.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Výrok o vine a o náhrade škody zostávajú v napadnutom rozsudku týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/118/2013-257 zo dňa 23.04.2014 bol obžalovaný G. Y. uznaný vinným spolupáchatelstvom k prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 184 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a k zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., pretože obvinený G. Y. spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou dňa 10.02.2004 v čase od 22.00 hod. do 23.00 hod. na D. ulici v obci Y., okres R., vznikli do rodinného domu súpisné číslo XXX bez súhlasu jeho majiteľa poškodeného H. R. s úmyslom odcudzit' peniaze tým spôsobom, že obvinený G. Y. prineseným kovovým páčidlom vylomil vchodové dvere v oblasti zámku, vošli do rodinného domu, kde hľadali peniaze a po príchode majiteľa rodinného domu z reštaurácie, tohto fyzicky napadli v chodbe domu, kuchyni a spálni, udierali ho päťami po celom tele a hlave, kopali ho po celom tele a žiadali od neho, aby im dal peniaze, keď im poškodený H. R. peniaze nedal, vtiahli ho do kúpeľne, kde mu vo vani ponárali hlavu do vody, na čo im poškodený H. R. povedal, kde má odložené peniaze, zo spálne vzali peniaze v sume 50.000,- Sk, z miesta činu ušli, čím svojím konaním spôsobili poškodenému H. R. zranenie vo forme početných pohmoždení hlavy, hrudníka, oboch rúk a predlaktí, nosa, zlomeninu nosa, zlomeninu VII. a VIII. rebra vpravo, pohmoždenie ľavého predkolenia, tržnú ranu nosa a ľavej jarmovej oblasti s dobou liečby a práceneschopnosti do 11.02.2004 do 01.04.2004 a škodu odcudzením peňazí vo výške 50.000,- Sk (1.659,70).

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. m) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 36 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil skorší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/143/2013 zo dňa 04.11.2013, doručeného obžalovanému dňa 08.11.2013, právoplatného dňa 19.11.2013 a trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/193/2012 zo dňa 30.10.2012, doručeného obžalovanému dňa 19.02.2013, právoplatného dňa 28.02.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému nahradiť poškodenému H. R. škodu vo výške 1.659,70 €, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., škodu vo výške 411,90 € a Sociálnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 210,51 €.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry. V písomných dôvodoch odvolania namietala, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu pochybil, pokiaľ obžalovanému zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. m) Tr. zák., teda že sám oznámil trestný čin príslušným orgánom. Tento postup by bol možný len pri jednom z troch skutkov, za ktoré sa ukladal súhrnný trest a na jeho použitie neboli pri tomto skutku splnené zákonné predpoklady. Obžalovaný po rokoch oznámil, že spáchal trestný čin, o ktorom už polícia mala vedomosť, uviedol, že čin spáchal sám, aj keď dôkazmi bolo zistené, že čin mali spáchať dve osoby. Na druhej strane mu bolo potrebné pričítať dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov ale aj podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený. Za tejto situácie mu mala byť teda zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu na 56 mesiacov a horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, v danom prípade na 128 mesiacov a v tomto rozpätí mu mal byť ukladaný aj trest. Žiadala preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám aby obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici takto upravenej trestnej sadzby a pre výkon trestu aby ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia skorších výrokov a o treste v trestných rozkazoch Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/143/2013 zo dňa 04.11.2013 a sp. zn. 2T/193/2012 zo dňa 30.10.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadal tomuto vyhovieť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorkou napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že podané odvolanie je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ sa týka skutkového stavu a uznania viny, vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vydal vyhlásenie o vine, odvolací súd preskúmal výrok o vine iba z hľadiska existencie chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie.

Na druhej strane musel prisvedčiť námietkam prezentovaným v podanom odvolaní v tom, že použitie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v ustanovení § 36 písm. m) Tr. zák., v predmetnom prípade nespĺňa požiadavky zákona. Obžalovaný síce sám oznámil, resp. priznal sa, že predmetný trestný čin lúpeže spáchal on, ale toto už bolo v časovom rozpätí takmer 10 rokov od spáchania skutku, príslušné orgány činné v trestnom konaní o skutku vedeli a bolo o ňom vedené aj vyšetrovanie. Čiže nejde o prípad, keď orgány činné v trestnom konaní nevedia o tom, že prišlo k spáchaniu trestného činu a páchatel im spáchanie trestného činu sám oznámi. V danom prípade však bolo potrebné obžalovanému tento jeho postoj vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Nie je podstatné, že páchatelovi v trestných rozkazoch, v ktorých boli na základe ukladania súhrnného trestu zrušené výroky o trestoch, neboli priznané poľahčujúce okolnosti. V tomto prípade bol odsudzovaný za čin najprisnejšie trestný, ku ktorému sa sám priznal a podľa názoru odvolacieho súdu je použitie ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák. zákonné a odôvodnené.

Podľa názoru odvolacieho súdu však bolo potrebné ako priťažujúcu okolnosť u obžalovaného vyhodnotiť aj to, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, tak ako to má na mysli ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák. Obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v roku 2004, pričom ako vyplýva z registra trestov, pred spáchaním skutku vykonal v roku 2002 nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov v druhej nápravnovýchovnej skupine.

Na základe uvedených pochybení odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku zrušujúcom predchádzajúce odsúdenia a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám. Za použitia ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) a m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., kedy obžalovanému po úprave trestnej sadzby § 188 ods. 1 Tr. zák. hrozila trestná sadzba vo výmere 56 - 128 mesiacov, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, je možné použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Odvolací súd vo svojej rozhodovacej praxi vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní vyhodnocuje na úrovni dohody prokurátora s obžalovaným o vine a treste, ktorý taktiež umožňuje uložiť trest pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Vychádzajúc z toho, že obžalovaný skutok spáchal pred viac ako 10 rokmi, že pri ňom nedošlo k nenapraviteľnému následku, že obžalovaný sa pod tlakom svedomia ku skutku sám priznal, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest tak ako bol uložený súdom prvého stupňa je zákonný a správny a bude dostatočne spôsobilým k splneniu svojho účelu tak, ako to má na mysli Trestný zákon. Za splnenia podmienok § 48 ods. 2 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Keďže ide o trest súhrnný, následne odvolací súd zrušil výroky o trestoch v trestných rozkazoch Okresného súdu Partizánske tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky zostali týmto zrušením nedotknuté.

Z takto uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.